

МАСЛІВЧАНИНА ВИДНО ПО ПОЛЬОТУ

«І ось вона переді мною, розтягнута вздовж Канівського шляху Маслівка, і ось перед очима вже й мурована огорожа навколо парку майже край села.... вивершена залізним пруттям, і гарний, двоповерховий будинок за огорожею, в глибині того парку, і дві вивіски біля широкої брами, обрамленої двома білими, прямокутними, змурованими з цегли стовпами...». Це уривок із автобіографічної книги «Повість про ранній ранок» відомого українського письменника і драматурга О.С. Левади. Він теж із тієї численної когорти знаменитих випускників Маслівського аграрного закладу. Завдячуючи Олександрі Степановичу маслівська фахова педагогічна школа увійшла навіть у художню літературу. Хоч звісно публікацій про неї завжди було і є дуже багато. Адже у історію вітчизняної аграрної науки і освіти наш заклад увійшов під назвою «Маслівського феномену». Тож у контексті столітнього ювілею просто необхідно переглянути надзвичайно насичені подіями сторінки його літопису.

А розпочалась вона 18 серпня 1920 року, коли розпорядженням НКЗС УСРР у с. Маслівка Козинської волості Канівського повіту на базі Маслівської суспільної класичної гімназії було відкрито агрономічний технікум. Історія самої гімназії потребує окремої розповіді, але зауважимо, що діяльність такого закладу у селі, це уже саме по собі унікальне явище. До 1917 року класичних гімназій в Україні нараховувалось не більше 150. Але тільки класична гімназія давала право вступу до університету, тобто право на вищу освіту.

Маслівську гімназію було відкрито у маєтку поміщиці Н.Ф. Короб'їної-Муравйової-Апостол, дочки відомого українського цукрозаводчика і мецената Ф.А. Терещенка. Благодійними справами займалась і сама Надія Федорівна, а у 1914 році її чоловік, Володимир Володимирович Короб'їн-Муравйов-Апостол очолив Російське імперське представництво Міжнародного Червоного хреста у Лондоні. Після лютневої революції та жовтневого перевороту подружжя більш так і не змогло повернутись на Батьківщину, тому доля маслівського помістя у вирі революційних подій та громадянської війни була б не завидною. На щастя помістя взяли під опіку дві неординарні постаті, які мали у селі беззаперечний авторитет: священник Маслівської Свято-Миколаївської церкви І.К. Яровий та дяк цієї ж церкви А.О. Гордієнко. Обоє у минулому були вчителями, тому громадою села і прийнято було рішення відкрити у помісті гімназію. Цей освітній заклад повноцінно діяв у селі більше двох років. І хоч за цей час влада у селі змінювалась неодноразово, та жодна із воюючих сторін гімназію не чіпала.

Коли закінчилась громадянська війна, то долею освітніх закладів почали розпоряджатись Народні Комісаріати Земельних справ та освіти УСРР. Їх рішеннями земські школи було реорганізовано у трудові. Гімназії – також. Таким чином, Маслівську земську школу переQualifiedNameували у семирічну трудову, а Маслівську гімназію, відповідно до її вищого статусу, у агрономічний технікум.

Безпосереднім засновником технікуму та його першим директором став професор *В.І. Іванов*. Саме завдячуючи його таланту організатора і господарника заклад без державного фінансування таки виборів собі право на життя. Як потім згадуватиме сам Василь Іванович: «Дуже великим були ті завдання, які стояли перед нами і дуже скромними були наші можливості...». Крім того, технікумом почала опікуватись така потужна у фінансовому відношенні організація, як Голоцукор /із 1921 року – Цукротрест/. Цукровики потребували хороших фахівців. Насамперед – агрономів. Вони утримували аж дев'ять дослідних станцій. У тому числі і Миронівську дослідно-селекційну, яка майже межувала із Маслівкою. Тож завдячуючи Сортово-насіневному управлінню при Цукротресті Маслівський агрономічний технікум у

1922 році набуває статусу *Маслівського сортово-насінневого технікуму ім. К.А. Тімірязєва* із правами вищого навчального закладу. А у 1928 році за ним уже офіційно закріплюється правове становище *Маслівського Інституту селекції і насінництва ім. К.А. Тімірязєва /МІСНІТ/*. На той час це був єдиний у Радянському Союзі спеціалізований сільськогосподарський виш. До того ж, сільський. Чогось подібного фахова сільськогосподарська освіта ще не знала. Тут слід зауважити, що у 20-х роках, згідно спеціальної постанови РНК УСРР при вищих навчальних закладах, при дослідних станціях, при великих підприємствах і навіть при музеях та заповідниках почали діяти науково-дослідні кафедри. Тому випускники Маслівки отримували не просто диплом агронома-насіннєзнавця, а і науковця водночас.

Результати студентських наукових досліджень публікувались у «Записках Маслівського сортово-насінневого технікуму/Маслівського Інституту селекції». Усі шість томів записок свідчать нам про надзвичайно високий рівень наукової та педагогічної діяльності у МІСНІТ. Крім того, Українським навчально-методичним центром групі викладачів закладу було присвоєно професорські звання. У цьому сенсі варто зазначити, що *В.І. Іванов* взагалі зумів зібрати і згуртувати у Маслівці цілу плеяду відомих вітчизняних науковців. Серед них: фундатор і початківець усієї учбової та науково-дослідної діяльності закладу, доктор біологічних наук *Д.К. Ларіонов*; доктор біологічних наук, піонер вітчизняної радіаційної селекції, засновник кафедри генетики закладу *Л.М. Делоне*; вчений-генетик, керівник Селекційно-насінневого управління Головцукру *Б.А. Панишин*; патріарх селекційно-насінневої справи в Україні, професор *В.В. Колкунов*; один із засновників вітчизняної дослідно-агрономічної справи, професор *Б.К. Енкен*; професор с/г відділення Київського політехнічного інституту *А.С. Молостов*. І цей блискучий перелік можна ще продовжувати. Крім того, необхідно згадати про науковців та спеціалістів Миронівської дослідно-селекційної станції, які і стали по суті найпершими викладачами щойно створеного закладу. Серед них і директор станції *О.К. Філіповський*, а також вчені-селекціонери *І.М. Єрємєєв*, *Д.В. Літовкін* та *Г.О. Чухрай*, спеціаліст *М.Г. Логінов*, вчений-міколог *С.А. Смирнов*, вчений-фітопатолог *В.П. Муравйов*, вчений-біолог *Б.І. Бельський*, вчений-ентомолог *І.В. Ліндман*. У свою чергу, співпраця із Маслівським Інститутом селекції і насінництва ім. К.А. Тімірязєва допомогла зберегти Миронівську селекційну станцію, як окремий дослідницький центр у складні роки великих і не завжди обдуманих суспільно-економічних перетворень у країні. Тож коли ми говоримо про «Маслівський феномен», тобто про секрет такої успішної підготовки випускників закладу, то насамперед говоримо про його унікальний професорсько-викладацький склад.

Другим фактором такого без перебільшення зіркового спалаху «Маслівського феномену» є надзвичайно клопітка і теоретично та практично обґрунтована організація усього навчального процесу. Як згадував професор *А.С. Молостов*: «У 30-х роках Маслівський Інститут селекції і насінництва ім. К.А. Тімірязєва був єдиним в Україні с/г вишем у якому вперше було складено і реалізовано такий навчальний план, який міг об'єднувати у собі відразу три найважливіші ланки: вивчення теорії, науково-дослідну роботу самих студентів, причому починаючи із першого курсу та практику на виробничих і наукових об'єктах. Тобто на контрольно-насіннєвих станціях, державних сортодільницях та у лабораторіях по вивченню хлібопекарських якостей сортів злакових культур...». Прекрасною базою для практики слугувало навчально-дослідне господарство Маслівського інституту /радгосп ім. Шевченка/ із такими виробничими напрямками, як насінництво, рільництво і тваринництво. Прибуток від його господарчої діяльності, де весь комплекс с/г робіт виконувався самими студентами, в середньому становив 14 тис. крб. на рік. Крім того, освіта у закладі набула ступеневого характеру, де першими сходами були робітфак або ж агрономічна профшкола із правами технікуму. А

найвищою – сам інститут. Так, на 1.12. 1931 р. склад Маслівського навчально-наукового комплексу був таким: на робітфаку здобували освіту 446 студентів; у технікумі – 130; у інституті - 192.

Третьюю складовою «Маслівського феномену» можна назвати людський фактор. Простіше кажучи, викладачі дуже любили своїх студентів, а студенти просто обожнювали викладачів. Це була одна сім'я і на лекціях, і на практиці, і в години відпочинку, і при виконанні суспільних обов'язків та громадської роботи. Адже у довоєнний період Маслівський інститут, як писав О. Левада, «став чи не головним центром усього наукового культурного та ідеологічного життя району».

І все ж, попри величезний творчий, педагогічний та науково-дослідницький злет 1.09. 1937 року Маслівський інститут було реформовано у *Маслівський с/г технікум*. Такі регресивні зміни відбулись згідно Постанови РНК УРСР та Наказу НКСЗ УРСР. Влада пояснювала таке рішення тим фактом, що заклад знаходився на периферії і був дуже віддаленим від великих освітніх та наукових центрів. Хоч насправді, МІСНІТ потрапив під прес тоталітаризму, насамперед, як вмістилище прогресивної наукової думки. Зокрема, як один із тих осередків, де розвивалась класична радянська генетика. Більше того, після закриття МІСНІТ, будуть репресовані і розстріляні колишні його викладачі, викладачі, відомі вітчизняні вчені: *В.В. Колкунов, О.К. Філіповський, Б.А.Паншин*. І напевне останнім поштовхом у «справі МІСНІТ» став серпневий 1937 року Пленум ЦК КП(б)У, який остаточно ліквідував «буржуазно-націоналістичну організацію боротьбистів» і безпосередньо самого голову Раднаркому УРСР П.П. Любченка. Зв'язок із МІСНІТ тут вбачався прямий: П.П. Любченко входив до наукової ради Селекційно-насінного управління Цукротресту, безпосереднього патрона Маслівського інституту.

Закриття Маслівського Інституту селекції і насінництва ім. К.А.Тімірязєва обернулось великою втратою для усієї системи радянської спеціалізованої фахової освіти. Бо його педагогічний та науковий доробок і досі залишається неперевершеним. Адже більшість випускників МІСНІТ стали відомими науковцями, генетиками і селекціонерами, керівниками вищої фахової педагогічної школи, науково-виробничих підрозділів та аграрних підприємств, а також висококласними спеціалістами на теренах вітчизняної агрономії та насіннезнавства. Серед них: двічі Герой Соціалістичної Праці, академік АН СРСР та ВАСГНІЛ, «пшеничний батько» *В.М. Ремесло*; Герой Соціалістичної Праці, академік ВАСГНІЛ, «ячмінний батько» *П.Х. Гаркавий*; Герой Соціалістичної Праці, академік ВАСГНІЛ, «архітектор вагомого колоса» *Ф.Г. Кириченко*; академік ВАСГНІЛ *М.О. Ольшанський*; академік ВАГНІЛ та РАСГН *А.В. Пухальський*. Доктори біологічних наук: *П.К. Шкварников, С.Я. Крайовий, В.І. Дідусь, О.О. Краснюк, І.О. Коломієць*. Доктори с/г наук: *С.Є. Грушевий, Н.М. Загинайло, П.Т. Кондратенко, Д.С. Лесик, П.О. Лубенець, А.Р. Рogaш, В.П. Цуп*.

Загалом, у нашому с/г не має такої культури, якою б не займались «Маслівчани», не створивши при цьому нових сортів чи не удосконаливши уже загальновідомих. Величезних здобутків у селекції злакових та круп'яних культур досягли: *П.К. Шкварников, С.Я. Крайовий, В.І. Дідусь, Т.Д. Ковтун, П.Я. Коробко, Д.І. Малюта, А.М. Міроненко, М.Є. Немлієнко, Я.М. Однокінь, В.Д. Синельников, Д.П. Сокольський, М.Г. Товстик, П.М. Шульга, Я.С. та Л.Р. Яніцькі, Г.К. Гапченко, Ф.Т. Кондратенко, Б.М. Кононенко, Д.С. Лесик, В.С. Губернатор, С.А. Захарченко, Н.М. Січкара, С.С. Зеленський, Я.Т. Корчменюк, А.С. Майданник, Г.В. Копільківський, К.В. Малуша, О.Х. Матушинська, П.О. Письменко, І.А. Тимченко, Н.Д. Ларионова, Ф.Є. Сухобрус*. У селекції зернобобових: *Л.М. Блоха, В.І. Гаврилова, Т.М. Стегайло, В.А. Гордієнко, І.С. Паришура, М.С. Шульга, М.А. Савченко, М.І. Назаренко, О.Г. Биковець, М.П. Козак, І.І. Кикоть, К.П. Пухальська*. У селекції технічних та кормових культур: *Ф.П. Литвиненко, П.О. Лубенець, А.Р. Рogaш, С.О. Варварський, Ф.С. Пархоменко І.К.*

Бобир, М.А. Савченко, А.М. Фейцаренко, О.А. Щибря, М.С. Сирота, В.Г. Чеболда, О.В. Поправко. У селекції плодово-ягідних, овочевих та субтропічних культур: О.Т. Галка, Н.М. Загинайло, М.С. Журавель, М.М. Рибка, Н.А. Щибря, Т.О. Ольшанська, Ю.Ф. Груша, Д.А. Тонкошкур, В.В. Щербо, Т.О. Іващенко, В.А. Тарасенко, Ф.К. Олексієнко, М.С. Паришура. І це ще далеко не повний перелік імен.

Звання Героя Соціалістичної Праці були удостоєні господарники *П.В. Борисенко, А.К. Пампушка, М.Я. Шаламай*. Більше двадцяти випускників МІСНІТ були відзначені найвищими державними нагородами, а десять вшановані почесним званням «Заслужений». Тож можна із упевненістю стверджувати, що радянська система організації селекційної справи та насінництва ніколи б не досягла свого найвищого розвитку у 70/80-х роках ХХ століття, якби не успішна творча діяльність випускників Маслівського інституту. Цей внесок був би ще вагомим, якби не Друга Світова війна. На її фронтах, за останніми пошуковими даними загинуло 58 випускників та студентів закладу і три його директори: *С.П. Орловський, Я.М. Самокиш та Й.С. Падалка*. Серед загиблих було чимало талановитих науковців, генетиків і селекціонерів, чий творчий пошук назавжди обірвала війна. Зокрема, загинули *І.К. Дріч, Д.І. Щербина, М.О. Сарана, О.А. Цейзик, А.І. Френкель, В.О. Матушинський, І.Д. Глущенко*.

У післявоєнний період основним напрямком діяльності Маслівського с/г стає рільництво. Заняття у технікумі розпочинаються майже відразу ж після визволення села, у березні 1944 р. І це попри те, що головний навчальний корпус закладу із усім науково-дослідницьким комплексом а також гуртожиток та господарчі прибудови лежали у руїнах. Втрати, заподіяні окупантами Маслівському аграрному закладу становили 3119968 крб. Однак у цей нелегкий час технікум не тільки відкрив нову спеціальність «*Технік-механік*» (1948 рік) із учбово-виробничими майстернями та найновішим обладнанням, але і відбудував електростанцію, гуртожиток та розпочав зведення нового. Своя пекарня випікала хліб для студентів із урожаю, вирощеного в учбовому господарстві. У 1950 році у технікумі відкривається заочний відділ, який очолює випускник МІСНІТ, фронтовик *Я.С. Яницький*. Варто сказати, що більше тридцяти викладачів Маслівського с/г технікуму періоду 1945/1972-х років були фронтовиками. Серед них і директори закладу: *М.Д. Паламарчук, М.Т. Пироженко, О.І. Бетяр, І.Ф. Гаврилюк, А.М. Погребовський, М.О. Слинко, О.І. Черниш*.

У 1958 році у Маслівському с/г технікумі відкривається відділення зоотехнії. Таким чином, на протязі 1945/1967 років заклад підготував для країни 2747 спеціалістів середньої ланки: агрономів-насіннєзнавців, техніків-механіків і зоотехніків. П'ять випускників технікуму здобули вчені ступені кандидатів сільськогосподарських, зоотехнічних та фізико-математичних наук. Зокрема, *Л.А. Коломієць, К.М. Майданник, П.К. Чемерис, В.Г. Кашуба, В.І. Кучерявий*. Звання Героя Соціалістичної Праці були удостоєні: *В.І. Батура, А.П. Ведмідь, І.Г. Кизима, М.М. Кобильчак*. За звитяжну працю найвищими державними нагородами були відзначені: *В.М. Бала, П.К. Загородько, А.І. Михайленко, Г.М. Панікарський, Л.Д. Прокопенко, О.С. Сільченко, В.Ф. Соляник, А.С. Сущенко, П.І. Ткаченко, Ф.Х. Шадура, І.Ф. Шпак, Г.Ф. Гейченко*. Званням «Заслужений» вшановані *В.І. Батура, З.В. Терещенко, І.В. Цис, Г.М. Панікарський*.

Потужним поштовхом для подальшого розвитку Маслівського аграрного закладу та поліпшення його матеріально-технічної бази стало рішення про створення *Маслівського радгоспу-технікуму* шляхом об'єднання учбового господарства Маслівського с/г технікуму та маслівського колективного господарства. Рішення було прийняте Виконкомом Миронівської Ради народних депутатів на основі Постанови Ради Міністрів УРСР від 1964 р. «Про організацію радгоспів-технікумів».

Таким чином, у 1972 році нова навчально-виробнича структура отримала у своє користування 3611 га землі. Племінне поголів'я у господарстві збільшилось до 5-ти

тис. одиниць. Саме ж господарство було повністю оснащене найновішою с/г технікою, а на полях домінувала висока культура землеробства із застосуванням найсучасніших виробничих технологій. Зокрема, діяла унікальна зрошувальна система. Головний агроном господарства, випускник МІСНІТ, *П.В. Борисенко*, був удостоєний звання Героя Соціалістичної Праці та цілої низки орденів. А саме господарство вибороло перехідний Червоний Прапор ЦК КПРС та ВЦРПС із занесенням на дошку Пошани ВДНГ СРСР. Крім того, на найвищих освітніх щаблях вивчається досвід бригадної форми навчання маслівських студентів і поширюється по всій республіці. Також при закладі відкривається спеціальність «*Зоотехнік-птахівник*» /1972 р./ та Школа Управління, тобто фахові с/г курси для спеціалістів середньої ланки.

У 80/90-х роках одним із профілюючих і найбільш прибуткових напрямків успішної діяльності Маслівського радгоспу-технікуму знову стало насінництво. Щороку радгосп реалізовував у середньому близько 3-х тис. тон елітного насіння. До числа його постійних економічних партнерів долучаються найпотужніші господарства десяти областей України, а також представники аграрних структур країн близького зарубіжжя. Крім того, Маслівський радгосп-технікум починає тісно співпрацювати із Інститутом фізіології рослин і генетики НАН України. Результатом цієї співпраці стало створення урожайних і високоякісних гібридів кукурудзи: Маслівський 208 СВ, Росава 200, Мамалижний, Хорівський 166 СВ, Петрівський 168, Кий 250, Ювілейний 80, Анатоліївський СВ. Варто знати, що Маслівський 208 СВ було визнано Національним стандартом для лісостепової зони України, а Мамалижний не мав аналогів за смаковими якостями і був успішно районований за кордоном.

У 1993 році Маслівський радгосп-технікум укладає угоду із зарубіжним консорціумом ДУАЦ і відкриває унікальний демонстраційно-агротехнічний та навчальний центр, до речі, єдиний в Україні. При центрі діяла консультативно-дорадча служба, а обладнаний він був найсучаснішою с/г технікою, як вітчизняного, так і закордонного виробництва. Щодо партнерів-іноземців, то свою продукцію тут представляли такі фірми, як GLASS /трактори і комбайни/, FANDT /трактори/, ACCORD /сівалки/, LEMKEN /плуги/, KRONE /сіножатки/, UNIMAG /обприскувачі/.

Традиційними для закладу стають Дні поля. Маслівка приймає керівників і головних спеціалістів господарств, викладачів фахових дисциплін аграрних вишів і технікумів. А на закиди про те, що ця справа надто затратна та клопітка директор Маслівського радгоспу-технікуму *А.О. Глоба* відповідав: «Якщо ми житимемо у замкненому просторі, не запозичуючи і не розповсюджуючи нових ідей, то закостеніємо і втратимо себе...»

У 1994 році розпочинається новий відлік в історії Маслівського аграрного закладу: відкривається спеціальність «*Організація і технологія ведення фермерського господарства*». Це був експериментальний проект, започаткований тільки у трьох навчальних закладах України: у Хорольському агротехнічному коледжі, у радгосптехнікумі «Перемога» на Запоріжжі та у Маслівському радгосптехнікумі, де починає діяти ще й регіональний консультативний центр для фермерів.

Тим часом, у державі, яка здобула незалежність, кардинально змінюється уся система аграрного господарювання. Отже потрібно було шукати і нові форми та способи підготовки фахівців, які б уміли та могли управляти аграрним промисловим комплексом. Тож закономірно, що у 1997 році у закладі відкривається спеціальність «*Аграрний менеджмент*».

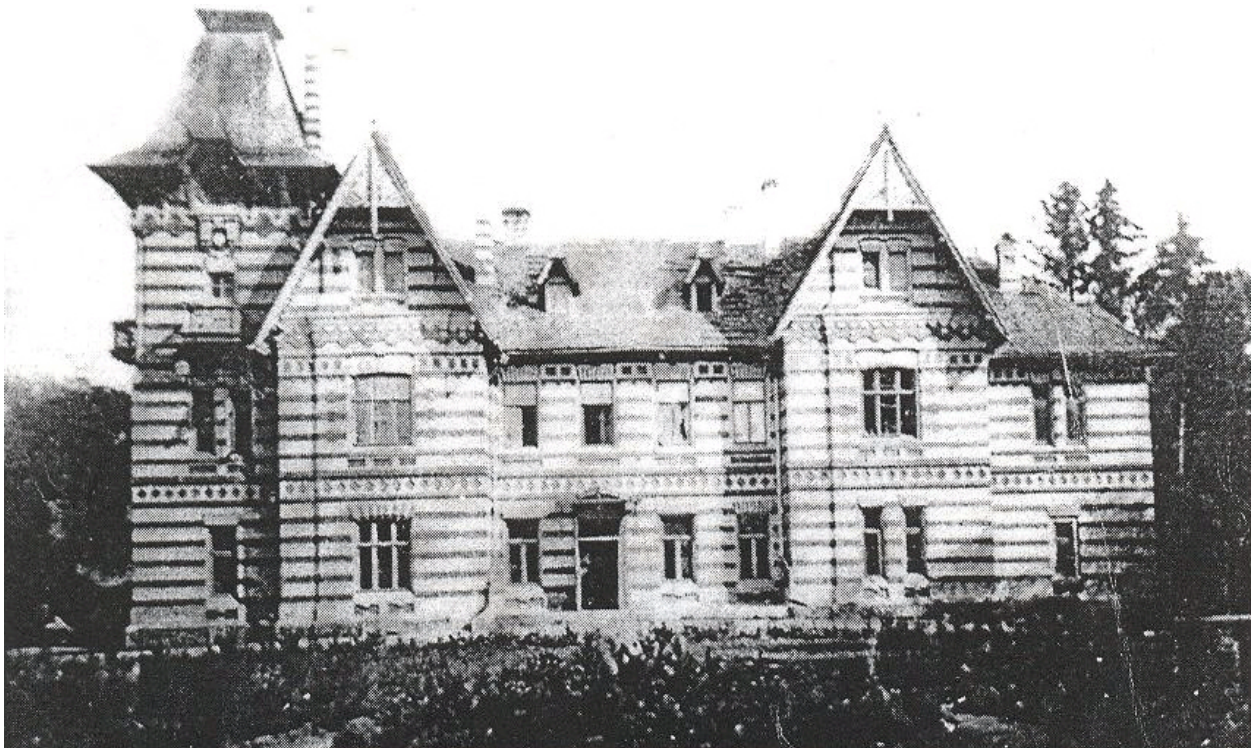
Загалом, випускників Маслівського радгоспу-технікуму, як і випускників Маслівського інституту, роботодавці завжди чекали і навіть шукали через високу фахову підготовку. Шестеро із них здобули вчені ступені кандидатів зоотехнічних, сільськогосподарських та економічних наук. Зокрема, *В.І. Гніденко*, *Н.В. Куновська*,

Н.В. Кутова, В.П. Слупський, С.П. Танчик, П.Г. Носар. Удостоєні найвищих державних нагород та вшановані почесним званням «Заслужений»: А.Т. Краснюков, В.В. Фьодоров, А.М. Ященко, Г.І. Синяк. Загальна ж кількість випускників Маслівського аграрного закладу на цей період становила: агрономів – 4746 осіб, зоотехніків – 1885 осіб, зоотехніків-птахівників 948 осіб. Своєю працею Миронівський район та сусідні регіони прославили: *П.О. Хронюк, М.Г. Отиченко, В.Ф. Соляник, В.Я. Пошевеля, В.І. Заболотній, В.А. Суса, В.Д. Смоляр, В.О. Резніченко, А.С. Бурмака, О.М. Луценко, М.В. Поберезніченко, Л.К. Володько, О.М. Іванцов, Є.Ю. Ячник, В.М. Руденко, З.І. Гуріненко, М.В. Бесараб, В.А. Нікіфоров, В.М. Бреус, В.П. Сахно, В.Ф. Беркут, О.В. Зленко, Л.Л. Романюк, В.Ю. Столярчук, С.С. Гаркавенко, А.А. Лагода, В.В. Галінзовський, О.В. Широкоступ, В.М. Стеценко, Л.М. Криволап, М.Я. Пензай та інші.*

Звичайно, що епоха державотворчих змін не обійшла і сам Маслівський радгосп-технікум. У 2000 році він набуває статусу *Маслівського державного аграрного технікуму ім. П.Х. Гаркавого /МДАТ/*. Ім'я одного із найславніших його випускників закладу було присвоєно у 1987 році. У 2003 році тут відкривається спеціальність «Фінанси». А у 2004 році розпочинається співпраця із Міжнародними програмами щодо обміну досвідом у галузі сільського господарства та організації системи стажування студентів за кордоном. Тобто для студентів технологічних спеціальностей технікуму відкрилась перспектива набуття практичних знань та умінь за кордоном. А саме: у фермерських господарствах та на аграрних підприємствах Данії, Нової Зеландії, Австралії, США, Німеччини. Крім того, як і у попередні роки, заклад тісно співпрацює із Миронівським НДІ селекції і насінництва пшениці ім. академіка В.М. Ремесла НААН. Згідно навчальних та тематичних планів із підготовки молодших спеціалістів його науковці читають лекції маслівським студентам та проводять бінарні уроки. Також здійснюються виїзні заняття уже на базі самого інституту. Та за великим рахунком, кожен третій працівник Миронівського НДІ у минулому є випускником Маслівки. Нині посаду заступника директора із наукової діяльності цієї установи займає випускник Маслівського державного аграрного технікуму, доктор с/г наук *В.М. Гудзенко*. А вчений ступінь кандидата с/г наук здобули випускники МДАТ *А.А. Сіроштан та М.В. Сукайло*.

У 2010 році Маслівський аграрний технікум входить до складу *навчально-наукового комплексу Білоцерківського Національного аграрного університету*. Через рік тут відкривається спеціальність «Обслуговування та ремонт автомобілів і двигунів». У 2018 році Маслівський аграрний заклад набуває статусу *Маслівського аграрного коледжу ім. П.Х. Гаркавого БНАУ*. А із 2020-го, згідно закону «Про фахову передвищу освіту здійснює свою діяльність як *Відокремлений структурний підрозділ «Маслівський аграрний фаховий коледж ім. П.Х. Гаркавого Білоцерківського національного аграрного університету»*. Отже, сьогодні тут можна здобути такі спеціальності: «Агрономія», «Агрономія» із спеціалізацією «Організація і технологія ведення фермерського господарства», «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва», «Менеджмент», «Фінанси, банківська справа та страхування», «Автомобільний транспорт». Контингент студентів денної форми навчання становить 600 осіб. Заочної – 200 осіб. Навчально-дослідне господарство закладу є повноцінною базою для набуття студентами практичного досвіду. А найголовніше: у коледжі працюють досвідчені майстри-педагоги, які дуже люблять свою роботу та прагнуть підготувати для країни фахівців високого рівня. Адже як говорив прославлений випускник Маслівки, академік В.М. Ремесло: «Із Маслівки нездар не виходило. Якщо не селекціонер, то прекрасний насіннєвод. Або ж головастий агроном, чи чудовий організатор господарчого діла. Одним словом, трудяга. Маслівчанина видно по польоту!». І справді, маслівчанина, тобто випускника Маслівського аграрного закладу, завжди видно здалеку. Тож

оглядаючись на пройдений нами славний віковий шлях, можна із упевненістю стверджувати, що нетлінні традиції Маслівської фахової педагогічної школи, солідний кадровий потенціал, який опирається на науковий підмурівок Білоцерківського Національного аграрного університету та міцна матеріально-технічна база створюють гідні умови для нашого подальшого поступу і розвитку. Та при цьому, як і сто років тому, суть освітньої діяльності Маслівського фахового аграрного коледжу залишається незмінною: ми даємо студентіві міцні знання, хорошу професійну підготовку та допомагаємо втілити в життя свої мрії.

Маслівський Інститут селекції і насінництва ім. К.А. Тімірязєва. Фото 30-х рр.

Наталія Пахович
Директор

ВСП «Маслівський аграрний фаховий коледж ім. П.Х. Гаркавого БНАУ»

100 років

ВСП «Маслівський аграрний фаховий коледж ім. П.Х. Гаркавого Білоцерківського Національного аграрного університету» : вчора, сьогодні, завтра